

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Csik-Szeredában:

Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádbé Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetések, nyiltelek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtnak.

Uj alispán.

Csik-Szereda, május 20-án.

Csikmegye törvényhatósági bizottságának májegykezdődött gyűlésén Becze Antal, volt megyei tisztviselő ügyész, szavazattöbbséggel Madár Imre főjegyző és volt helyettes alispánnal szemben, megyei alispánná választott. Közel fél éve már, hogy ürességben volt az állás. Elég idő arra, hogy a választó közönség megfontolhatta szavazatát. Nem szóltunk ideig sem pro, sem kontra, mert mindkét jelölt személyes előnyei, hivatott képességei elég biztosítékot nyújtottak a jövőre, hogy bármelyik nyerje el a többséget, megyénk közigazgatása élére bármelyikben olyan férfit nyerünk, ki arra hivatott és ki azt az állást nemcsak megérdemli, de képes is betölteni.

Üdvözljük az új alispánt! Sokkal jobban ismeri az állás fontosságát; sokkal jobban van tájékozva megyénk közigazgatási és társadalmi állapotairól, hogysem tájékoztatóra volna szüksége. Itt élt a megyében, ott munkált évek során a közigazgatás tüzhelyénél. Fia tal erővel, kipróbált tehetséggel kezd az új munkába. Megyénkben mindig volt és lesz tér, hol tenni és küzdeni kell mindinkább elszegényedő — hogy úgy ne mondjuk elnyomóródó — székely néptünk érdekében. Adja isten, hogy munkálkodása áldásos legyen megyénk és néptünkre! Kitartást és erőt kívánunk új pályáján!

Mikor üdvözljük az új alispánt, akkor örömdetes megnyugvással fogadjuk megyénk polgársága, hogy főjegyzőnk férfinhoz illő nemes türelemmel fogadjuk

az eredményt, megmarad állásában s jeles tehetségeit és hasznos tapasztalatait tovább is megyei közigazgatásunknak szolgálatára szenteli. Legyen üdvözlve nemes elhatározásáért!

Egy körülményt el nem hallgathatunk a választás alkalmával, melyet már annyiszor észleltünk. Ez az, hogy a megjelent bizottsági tagoknak legalább egy negyed része most sem élt legszebb polgári jogával: a szavazással. Sokan eljöttek a gyűlésre — talán csodáltni, — de nem szavaztak. Nem értjük az ilyen doktrinárságot. Csodálkozunk aztán a népen, hogy képviselőválasztások alkalmával engedi magát megvesztegettetni, ha a törvényhatósági bizottság értelmes tagjai sem bírnak annyi önállósággal, hogy ilyen alkalmakkor nyíltan bevallják meggyőződésüket. Az olyan malom alatti szutyomberkiség mindig megölője volt úgy a társadalomnak, mint a közügynek. Ez nem alkotmányos felfogás s annál kevésbé férfias eljárás. Az a legsemmibb férfi, a ki mindenkinek tetszeni akar. Az ilyen rendesen aztán senkinek sem tetszik. Férfiakhoz nyíltság, egyenes eljárás illik. Az pedig, hogy választásra menjünk azért, hogy ott mindkét félnek egyet a szemébe mosolyogjunk s el akarjuk mind a kettővel hitetni, hogy a „tiéd vagyok“ s a végén a szavazás elől nagy okosan elpárologjunk: az nem illik férfiakhoz. Így nálunk soha sem fejlődik ki pártélet, hanem igen pad alatti személyes torzsalkodás, a mely megölője minden közügynek, minden közérdeknek. A pártélet alatt természetesen nem értünk politikai pártéletet,

mert attól mentse az isten; hanem igenis értünk megyei pártéletet, mely nélkül nem képzelünk egészséges megyei életet.

A képviselőháznak f. hó 22-én tartott ülésében Lázár Mihály, Kézdi-szék orsz. gyűlési képviselője interpellációt intézett a belügyminiszter urhoz, a Háromszék megyében fekvő, ugynevezett Felvidék insége tárgyában. Közöljük ezen interpellációt és az arra adott választ a következőkben: Van-e tudomása a belügyminiszter urnak a Háromszék megyében fekvő, ugynevezett Felvidék több községeiben létező nyomor-viszonyokról, a mult és az idej termetlenség okozta aggasztó állapotokról? Almás, Csomortán, Eszternek stb. népes községekben? Ha nem volna tudomása, méltóztassák azokról tudomást szerezni és hatálmában álló utak, módok, eszközökkel azokon könnyíteni, hogy ne legyenek kénytelenek életveszéllyel küzdeni s idegen államba koldusbottal vándorolni maguk s családjaik fentartásáért. A „Székelyföld“ című hirlapban megjelent kérelmeket méltóztassék figyelembe venni.

Tiszta Kálmán miniszterelnök igéri, hogy a legalaposabban végére fog járni a helyzetnek és a kormány tudni fogja kötelességét, hogy ha csakugyan oly mérvű az inség, azon segítve legyen ép úgy, a mint ez az ország más vidékein is történt.

Az interpelláló tudomásul veszi e választ.

Szentiványi Gyulát, Brassó-megye eddigi főispánját, a király a marosvásárhelyi királyi táblához tanácselnökké kinevezte. A királyi kéziratot a hivatalos lap közli.

Brassó-megye főispánjává, Szentiványi Gyula helyére, az „E-r“ értesítése szerint, Bethlen András gr. országgyűlési képviselő fog kineveztetni, ki nemzetgazdasági értekezései által szerzett magának nevet.

Méhészeti kiállítás. A magyarországi méhészek Budapesten tartandó I.

badon szép szemeibe; másodsor: mert a kegyed gyöngédségéről fel kellett tételeznem, mikép e kérést nem fogja teljesíthetlenné találni.

Kegyed megtagadta mégis. És nem indokolta semmivel.

Aztán úgy bánt velem egész délután! Ha egy pohár vizet kért kegyed: nem fogadta el azt az én poharamból; mikor ozsonnához ültetett, szintén megcsalt, mert nem itta meg azt a kis pohár tejet sem, engem pedig beledisputált, hogy küzdeném meg egy findza theával; a befőtől nekem adott többet, kegyed, asszonyom, azt a keveset is érintetlenül hagyta, s azalatt is folyton játszott az asztalkendő csücskével s gonoszul mosolygott az én kinszenvedéseimen . . . egy szóval kijátszott, megcsalt, rászédett engemet. S most úgy vagyok, mint a ki boldogtalannak érzi magát, s indokai erre sokkal csekélyebbek, sem hogy el merné mondani.

Ugy képelem magamat, asszonyom, mint a költöző madár: vágyom vissza az

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos 1 garmond sorért vagy annak térfogatáért 4 kr. s minden egyszeri közlés után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

Nagy és többször közlendő hirdetményt a kiadóhivatal árkedvezményben részesít.

A „Nyiltér“ rovatban közlendő cikkek soronként 10 kr. díjért közöltetnek.

méhészeti vándorgyűléseivel egybekötött országos méhészeti kiállítás programjából kiemeljük a következőket: 1) A kiállítás megnyitása f. évi augusztus 20-án délután 3 órakor történik, — folytatódag pedig a bíráló bizottság kezd meg működését. 2) A kiállítandó méhészeti tárgyak 5 osztályba soroltatnak; az osztályok a következők: I. Élő méhek. II. Méhlokok és pedig mindenemű mozgó és nem mozgó szerkezetű kások, a minők hazánk különböző vidékein használatban vannak. III. Méhészeti segéd-eszközök és szerszámok. IV. Méhészeti termények, u. m. lépes méz, sziméz, viasz és viaszból készült gyártmányok, mézzel vagy mézből készült ételek és italok. V. Méhészeti irodalom s minden egyéb, a méhek természetét ismertető tudományos eszköz vagy készülék. 3) Kiállító lehet minden Magyarország területén élő állampolgár. 4) A kiállítási szándékozók tartoznak ebbeli szándékukat — külön e célra az egyesületnél kapható bejelentési iven — legkésőbb f. évi július hó 20-ig bejelenteni. 5) A kiállítás aug. hó 27-én záratik be. 6) A kiállított tárgyak hivatott szakértő bírálók által bíráltatnak meg; a bírálatok külön jelentésben foglaltatnak. A legkitűnőbb tárgyak díjaztatni fognak; egyelőre rendelkezésre áll 8 díszoklevél, 1 arany-, 12 ezüst-, 39 bronzérem, nagyobb számú elismerő oklevél és arany meg ezüst pénzbeli jutalmak.

Háromszék megye rendkívüli közgyűlése.

(1882. május hó 23.)

A magyar alkotmány jog fejlődésében, mint organikus tényezőnek, legnagyobb része van a vármegyei intézménynek. A vármegyék — mint Deák Ferencz nevezé, „alkotmányunk védbástyái“ — teremtoi, megvitatói, regenerálói valának mindazon szabad szellemű institutióknak, melyekkel a magyar alkotmány férfi-korában dicsekedheték.

elhagyott helyre. Mikor bucsut vettem kegyedtől: „ki tudja, mikor találkozunk“ — kal váltunk el. S lám, már utban vagyok ismét arrafelé . . .

Csak hogy . . . a költöző madár megtalálná a fészket, melyet elhagyott! . . . Csak hogy találnám kegyednek szemeiben azt a lángot, mely reményt ígért a távozóknak s szíves fogadtatást, ha az visszatérni fog . . .

Szívesen köszöntöm kegyedet, asszonyom!

Igéretemnek eleget tettem: e sorokat a tollal irtam, melyet kegyed adott. Talán azért is oly édes írni kegyednek! . . .

Aztán mikor újra látom kegyedet: ne mosolyogjon fölöttem, hogy visszatértem s ne dévajkodjék, a költöző madár fogalmát így-ugy magyarázgatván, hanem legyen jó hozzám, hogy mondhatnám el:

„ . . . a fészek is még mindig hű, meleg . . .

De te ne hagyd el soha engemet!“

Kádbé Ferencz.

A „Székelyföld“ tárczája.

Levelek egy szép leányhoz.

I.

Asszonyom!

Az ut széléről írok kegyednek. No nem épen szó szerint „széléről“ az utnak“, hanem írok egy falusi postahivatalban, a mig lovaim künn az ajtó előtt türelmetlenül rágnak a zablót s kocsisom kérdőleg tekintget az ablak felé e szokatlan módja felett a correspondentiának.

De hát én nem tehetek arról. Nem azért vettem kezembe a vándorbotot és dobtam sarokba annyi sok gondot, hogy bármi által is magamat zavartatni engedjem.

Élvezni indultam s kiveszem e három hét alatt jussomat emberségesen.

Az élvezeteknek, asszonyom, igen sok neme van. Nekem élv, ha nyugodt kedélyhangulattal irhatok; én élvezek, mig fogom a gyeplőt s lovaim sebes iramban járnak ennek a szép Háromszéknek messze nyuló

rónait, mialatt lelkem átsiklik a sima táj felett a távolban zöldelő erdős halmok felé, s csak alig eszmélek mindarra, mi köröttem történik; nekem élvezet ellent mondani mindenben kegyednek, csak hogy disputát provokálhassak kegyeddel, asszonyom; nekem élvezet bucsut venni kegyedtől egy pár napra s aztán mikor eszembe jut a kegyed két szép szeme: hát akkor sebesen újra visszatérni s meglátogatni kegyedet és kérni, hadd zongoráznál el a szép dalt:

„Télen, nyáron pusztán az én lakásom!“

* * *

De elmondom, a mivel adós valék.

Látja, asszonyom, igen nehezen tudnám én azt kegyednek megmagyarázni, hogy mi fájó van abban, ha kegyed kéresemnek: dobna le fejről azt a csuf kezecskét, nem tett eleget s nevetve megtagadta.

Elég, hogy fájt az. Én azt gondolom, hogy e kérés két szempontból is jogosult volt. Először: mert az a kezkenő elfödővén kegyednek homlokát, nem nézhettem szá-

Ma már jó nagy részt másként van. Joghátósága megszűnik s csak egy vármegyei közgyűlést kell látnunk s azzal látnunk, hogy a vármegyék minő bágadt, élettelen étettel bírnak.

Ez életteleniséget csak nagy ritkán élénkíti meg egy-egy rendkívüli ülés, s ez is nem annyira magában az elmondandó nagyfontosságú dietiókban és megszólalásában egy-egy megyei notabilitás komoly szavának, mint inkább az érdeken, hogy vajjon miért „rendkívüli” ez a gyűlés.

Érdekesség és vonzerő dolgában ez a közgyűlés is a többiekkel párhuzamosul.

Az alispáni összehívó nagy terjedelme, a tárgyak sokasága csak látszólag tették zajosabbá ezt az ülést, mely egyébiránt némileg mégis feszült hangulattal nyitott meg. E feszültség oka abban rejlett, hogy miért rendkívüli közgyűlése ez a megyének, holott a tavaszon még rendes közgyűlés nem tartott?

E kérdést sokan úgy oldották meg, hogy főispán ur nem akart rendes közgyűlést, mert akkor azon a számos üresedésben álló municipális hivatal betöltendő és betölthető lett volna, a mi rendkívülileg nem vihető kereszttül.

A tárgysorozat minden érdek nélkül lett ledolgozva.

Némi közgyűlési képet azáltal nyert az egyetem működése, hogy egy pár indítvány és interpellatio is tétetett.

Első volt:

Gyárfás Imre, indítványba hozván, hogy a belügyminiszternek hivatalosan jelentetnék, miszerint Háromszékmegyére nézve az ideai aratás általában kedvezőtlen eredménnyel igérkezik. Czelja lenne az adóztatás és ezek behajtása körüli kimélet és elnézés, esetleg valamely, a központból jövő segély.

Utána Székely Gergely emelte fel mindig általános érdekeltséggel hallgatott szavát a kir. mérnöki hivatal és a vármegye egymáshoz viszonyának szabályozása iránt, s illetőleg, miután a tárgyan már illetékes helyre formális kérelem intézve, kérte a kérvény érdemleges elintézését. Ez interpellatióra kielégítő válasz adatott.

D. Veres Gyula ügyvéd interpellatiója, illetőleg indítványa volt a harmadik. Az árvaszék jelentése merőben száraz ténybeli adatokon sarkalott s a gondnokoltak és gyámoltaknak főleg erkölcsi és vallásos érdekeivel nem foglalkozván, D. Veres Gyula indítványba hozta: mondatná ki, hogy jövőre az árvák családi viszonyai, nevelési és vallás-erkölcsi ügyei is a gyámopénztár kezeléséről adandó számadásban némileg érintendő lesz. Igenlőleg lön eldöntve.

A Seps-Szentgyörgyön felállítandó III-ik gyógytár kérdése nem remélt megoldásban részesült. Dóby Sándor és Fiedenfeld Gyula ezen gyűlés elé kérellemmel, Sorbán János és társai felfolyamodással éltek, — előbbiek a III-ik gyógy-szertár felállításának engedélyezése, utóbbiak azon végzés ellen, melylyel Seps-Szentgyörgy képviselője ugyanoly tartalmu kérvényüket elutasította. Az egészségügyi bizottság, valamint az állandó választmány s mint fennebb említém, a városi képviselőtestület is a III-ik gyógytár kérdésében tagdólag, elutasítólag intézkedett, mert S. Szentgyörgy városának sem helyzete, sem népességének statisztikai aránya, sem a közegészségügy nem javallják egy új gyógy-szertár felállítását. A közgyűlés azonban ily minütositáson tultevén magát, kimondotta, hogy igenis kell a harmadik gyógy-szertár. A miniszter ur majd eldöntendi ezt a peres kérdést. Mert felebbezés fog a határozat ellen beadatni.

Dr. Cséh Károly indítványa Brassó megye megszüntetése tárgyában egyszerűen levétetett a napirendről.

Ez volt az ülés. Csekély érdekeltség kevés patres conscripti részvétele mellett. A tavaszi rendes közgyűlés majd több vonzerővel bírand. Akkor választások is eszközöltetnek.

Majd referálunk róla.

Állán Bertl.

A társadalom fenntartó elemei.

(Vége.)

Daczára mindennek, korunk, vagy mondjuk: a világ, ma mégsem akarja beismerni azon egyszerű igazságot, hogy „a vallásos erkölcsiség alapja az állami jóllétnek, békének”, vagy — mint a költő oly szépen mondja — „minden állam alapja, talpköve a tiszta erkölcs”.

A nevelés, mint már említve is lön, bizonyára egyik nélkülözhetlen eleme a társadalomnak. De az ifju nemzedék vallás nélküli nevelése — ha különben a nevelés a szó igazi értelmében a vallás mellőzésével lehetséges is lenne — a társadalomra nézve kimondhatlanul veszélyes és eltévesztett gondolat lenne.

Mert „ha való az, hogy egy ország csak azon eszközökkel tartatik fenn, a melyekkel az megalapított: akkor az alliberalismus szülte vallásellenes áramlat befogadása és dédelgetése nem épen alkalmas szernek mondható az ország nagyobb felvirágzására és megszilárdítására.”

Akkor — viszonyítva az ügyet reánk — a mai új divatu, vallás nélküli, vagy azt csak felületesen érintő nevelési rendszerből nemzetünkre semmi dicsfény nem árad. Sőt, tekintve a törvények iránti tiszteletlenséget, mely napoként fokozódik; a jogérzetet, mely a polgárok egyéni és családi életében szemmel láthatólag tért veszít; tekintve a kihágások és büntények roppant számát; a közönyt, melylyel ifjabb nemzedékünk a vallási ügyek iránt viseltetik: ki kell mondanunk, hogy a vallás-erkölcsi elvek érvényesítése nélküli nevelés hatása nagyon is érezhető.

Nálunk Szent István országában, melyet a dicső emlékü nagy király a kereszténység elveinek alapjára helyezett: gondoskodni kellene, hogy ezen elvek kellő érvényt nyerjenek.

A nemzetek életéből tudjuk, hogy a mily mértékben növekedett valamely államban az egyház-ellenes áramlat, oly mértékben nőtt a becsületes megélhetés nehézsége.

Ez a vallás-ellenes áramlatnak kimaradhatlan következménye.

Mindezekből pedig csak az következik, hogy a társadalom éltető és fenntartó elemei: a vallás-erkölcsiség és a keresztényi szeretet hevétől megvilágított tudomány, legyen az akár egyházi, akár politikai vagy állambölcsészeti tudomány.

Ennyit e lap keretébe annak „társadalmi” cziménél fogva beférhetőnek láték.

Felvidéki.

Levelezés.

Csik-Somlyó, 1882. május 18.)*

(Nőgyeleti májális.)

Nőgyesületünk a tegnapi tervezett májális megtartotta a megyeház nagytermében. Déléltől 10—12 óráig piaci zenét rendeztek a templom előtti téren, hogy a járó-kelők is részesüljenek valami élvezetben. Délután 2 órakor kezdődött a gyűlés a megye házába, hol Nagy József szolgabíró, Merza Gergely, Thaly Kálmán és Dessewffy Aurelen kívül csakis helybeli közönségünkkel találkoztunk. A nagyterem igen csinosan és izléssel volt feldíszítva, miért Adorján Imréné, Fodor Anna és

*) Későre jutott kezünkhez. Hamarabb elő a levél Philadelfiából Szeredába — mint Somlyóról. Szerk.

Miklósi Anna nőrendezőket illeti az érdem. Kár azonban, hogy annyi fáradság és utazás oly csekély méltánylatban részesítettet. A családok oly roppant mennyiségű eledelt hordottak össze, hogy a jelenlevők 1/10-ed részét sem voltak képesek elhasználni: a drága sülteket és süteményeket vissza kellett szállítani. Este 9—10 óra között egyszerre nagy mozgalom támadt a tánczeremben, a zene elhallgatott, s mint egy sugalatra, hosszú asztal borította a terem közepét, megrakva a legválogottabb sülték- és süteményekkel. Mikó Árpád, hogy a nők alkotóképességét méltányolja: a legfinomabb borokkal tarkázta meg a hosszú asztalt.

Miután a közönség letelepedett, egymást váltották fel asszonyok, leányok, hogy minden jámbor keresztény csak azért busulhatott, miért nem bír e napon legalább három gyomorral, hogy a végtelen szíves kínálkozásnak eleget tehessen s ne vonja magára senki neheztelését. Az étkezés lejárta után hirtelen eltűntek az asztalok s kezdődött újra a táncz, mely reggeli 4 órával ért véget.

A bevétel nem volt ugyan nagy, de mint értesültem, a költségeket teljesen fedezi.

X—y.

Mindenféle.

— Boldog ünnepelt kívánunk t. olvasóinknak!

— Csikmegye törvényhatósági bizottságának május 25-én tartott gyűlésén Márkovich József a megyei havasi javak kezelő hivatalához gazdatisztnak választott Péter Dénes és Juhász Károly jelöltekkel szemben.

— Kézdivásárhelyi Nagy Lázár, a város egyik köztisztviselőben álló fiatal polgára, f. hó 22-én elhalt. Temetése közrészvét mellett f. hó 24-én ment végbe.

— Csikmegyében a földmívelési miniszterium által felállítandó három mintakenderáztató tónak munkába vétele végett Binder Lajos erdőlyrési iparfelügyelő a napokban Csikba járt. Az építendő tavak helyét kijelölte Csikszeredában, Gyó-Alfaluban és Os-Tusnádon. A munka már kezdetét is vette. A kender-áztatókhoz egy-egy kenderőrtő gépet is fog felállítani a miniszterium. A törő gépek a sztkeresztbányai vashányán már készítettnek is.

— Az ideai halászat egyike a legdu-sabbknak; mássa számba fogják Pethőfalva, Hatolyka, Imecsfalva, Szentkatolna, Oroszfalu, Martonfalva határán a halászok az előjött halakat. A rák a meleg időjárás következtében már a husra megy.

— Régiség. Imecsfalván pinceásás alkalmával egy XIV. századbeli szép sarkantyut találtak s cserépedény-töréseket, melyek a székely muzeumnak már megvannak szerezeve.

— Különös vízi madarak. Az ideai időjárás következtében a meleg tartományok madarai is felkeresték vidékünket; ibis, kócsag, kalányos gém szép számmal vannak. Tudósító 2 ibis-fajt lőtt és küldött a székely muzeumnak.

— Pethőfalva „tized” nevű rétén szép változatos délibábot lehetett ápril 28—29-ik napjain látni. Haraly, Imecsfalva községek tisztán tükröződtek vissza. Egész tisztán kivehető volt minden egyes épület, ugyszintén a marhacsorda, mely a mezőn legelészett.

— Öngyilkosság. Brassóban e hó 22-én Bömches Károly jönevű vaskereskedő kivégezte magát. Tettének oka ismeretlen.

— Tüz Brassóban. E hó 23-án Brassóban ismeretlen okból történt gyűlés folytán a cserge-piaczon Barabás N. asztalos emeletes épülete összes butoraival leégett. Menteni mit sem lehetett, a tűz oly gyorsan harapódzott tova. A kárt igen nagyra teszik, mert igen sok épületanyag volt az udvaron és hijuban felhalmozva. A leégett épület tűz ellen hírszerint biztosítva volt.

— Kimutatás a járvány állásáról Csikmegyében. Az utolsó kimutatás szerint maradt beteg 72, május 15-ig szaporodott 53, össze-

sen 125. Ezek közül meggyógyult 50, elhalt 7, kezelés alatt maradt 68. Az egész járvány alatt megbetegedett 2600, meggyógyult 2263, elhalt 269. Csik-Szeredán, 1882. május 18. Dr. Spányik József, tisztí főorvos.

— Marosvásárhelyi hírek. Farkaslaki id. Hinc Miklós városi képviselőt és családját igen szomorú veszteség érte; forrón szeretett neje, a legjobb anya, nagyanya és testvér: Kalke Károlina folyó hó 10-én, esteli 8 és 9 óra között, rövid szenvedés után, élete 62-ik és boldog házasságának 37-ik évében csendesen kimúlt. Az elköltözött földi részeit folyó hó 12-én — pénteken — d. u. 4 órakor igen nagy részvét mellett temették el a szentmiklósi-utcai gróf Teleki könyvtár épületében lévő lakásáról az ev. reformátusok sírkertjébe. — A „m.-vásárhelyi dalkör” által 1882. május 7-én rendezett dal- és zeneestély, a rendező bizottság értesítése szerint, az idei debreczeni országos dalár-ünnepélyre való menetel költségei alapja javára 92 forint 40 kr tiszta jövedelmet eredményezett a 2 forint 10 kr felülfizetésekkel együtt. Szép eredmény a csekély 40 kr belépti díjak mellett. — Maros-Vásárhelyt és határán f. hó 21-én nagy jégeső volt, mely nagy károkat okozott a mezőn és kertekben. — Ambrus Nina, az iparos osztály egyik elsőrendű szépsége, ifju virágjában, f. hó 21-én elhalt. Nagy részvét mellett temették el.

— Jókai a „Figaro”-ban. A „Budapesti Hírlap”-ban olvassuk a következőket: A híres francia lap egyik száma egy kis meglepetést hozott számunkra. A mint a mellékletét kinyitjuk, ott Jókainak egy rövid humorisztikus novelláját pillantjuk meg: „Három közül a legszebb”. Oly ritkaság, hogy a külföld velünk és nagy embereinkkel is foglalkozzék, hogy az joggal nevezhető meglepetésnek s azért nem tartjuk feleslegesnek, azt közönségünknek tudomására hozni. A cikk alá ez van írva: „Fordet a Ismeretlen”, a mit a beküldő bizonyosan így irt: „Fordította ismeretlen” s ezt a „Figaro” most valami szép magyar névnek tartja. A novellát a „Figaro” a következő sorokkal vezeti be: Jókai Mór (Maurice Jókai) Magyarország legnépszerűbb regényírója, Komáromban (persze, hála a németiség közvetítésének, a lap Komornak írja) 1825. február 18-án született; e szerint kortársunk. Alapos és komoly, Pozsonyban (Pressbourg) majd Pesten folytatott tanulmányai után, az életkörülmények által kényszerítve, íróvá lett, s csodálatosan haladt e pályán. Már 10 éves korában egy kötet verset irt (?) azóta száznegyven kötetnél többet tett közzé, melyekben 23 nagy regény, 7 dráma és 314 elbeszélés foglaltatik. Ezenkívül dolgozott különböző lapokra, melyeket gyakran egyedül szerkesztett. Ezek: a „Hon” (Patrie), politikai lap, melyet 1863-ban ő maga alapított, az „Igazmondó” (Vérité) a nép számára való újság és az „Üstökös” vagy „Uchtoekoesch” (Comet). Ez a munkásság senkit sem fog meglepni, ha megmondjuk, hogy Jókai harmincz év óta napokint 16 órát dolgozik; bár tud nemettül, görögül, franciául, olaszul és angolul, ő mindig csak a Franciaországban oly kevés ismert szép magyar nyelven ír, melynek gyökei és nyelvtani alakjai annyira szokatlanok előttünk, kik csak az indo germán nyelveket ismerjük; az itt következő novella a szerzőnek humorisztikus művei közé tartozik. Szándékunk Jókait hosszabb művek által megismertetni, ha terünk megengedi: a francia olvasók így képesebbek lesznek méltányolni a termékeny és érdekes író eredeti tehetségét.

— A hol nincsen férfi. Mily roppant arányokat vesz a felső megyékben a kíváncslás, szomorú illusztrációját nyújtja az „Ungvár” ama híre, hogy Czibár zemplén-megyei községből nem rég 87 férfi indult a falu serdültebb ifjaival együtt Amerikába, úgy hogy a 300 lakossal bírt községben most a papon és kántoron kívül nincs több férfi a faluban, mint egy aggastyán és egy fingernek.

— Gyermekgyilkos tyúk. Sztrido zala-megyei helységről jelentik, hogy a közeli Jalsovic faluban Pufek parasztagazda és neje a mezőre mentek, a bölcsőben hagyván bepólyázott, alig három hónapos gyermeküket. Mig ők távol voltak, egy tyúk beröpült a nyitott ablakon át a szobába, letelepedett a gyermek arczára s ott ült mindaddig, mig a szülők haza nem jöttek, kik elkergették onnan, de képzeltetni a remülést, midőn kisdöket halva találták. A bepólyázott gyermek, ki kezét sem tudta használni, megfuladt a tyúk alatt.

— Rántottleveses tragédia. Moskovics Izrael ungvári szabónak rosszul ment egy

idő óta a dolga s ez elkeseredetté tette: kétségbeesését sorsa felett még inkább fokozta neje zsembessége, kit ismételve kért, ne főzzön neki örökösen rántott levest, a melybe már ugys halálra beleunt. Ennek daczára megint perpatvarral és rántott levessel fogadta a hazatérő embert felesége s ez oly dühbe hozta a jámbor szabót, hogy ollót ragadott s azt kétszer neje hátába, azután meg ismételve a saját hasába szurta; most mindketten kórházban fektüsznek, de valószínűleg életben maradnak.

— **Hazajáró lélek.** Hobják György elment módot keresni az alföldi Kánaánba. Időközben egy hullát fogtak ki a Hernádból, s rokona és a falubeliek a hullában Hobják Györgyöt ismervén fel, szokott jajgatások közben eltemették énekszóval. Az abaújmegei árvaszék a kassai járás szolgabíráját bízta meg a hagyaték rendbeszedésével. Bodnár Ernő segédszolgabíró meg is jelent. „Hát kend kiscsoda?” „En Hobják György vagyom.” „Hisz kend meghalt?” „Nem haltam meg, kérék, s nem is engedek, hogy enyém vagyonkaja megoszoljon.” „Már pedig kend meghalt, mert az irás mondja.” „De bizony kitünt, hogy az élő Hobják a valódi, a másikkért hiába fizettek a rokonok temetési tak-sát. Nem is akarta a falu sokáig befogadni a hazatért Hobját, — hazajáró léleknek gondolta. A segédszolgabíró mit tehetett egyebet, jelentést tett az árvaszéknek, hogy halassza el a hagyaték tárgyalását, mert az örökhagyó él és jó egészségrek örvend.

— **A Gazdasági Mérnök** című mezőgazdasági és műszaki hetilap legutóbbi megjelent számaiból érdekesnek tartjuk tájékoztulni fölemlíteni a következő nagyobb cikkeket: Az épületek gondozása (4 cikk) Domokos Kálmántól, a debreczeni gazd. tanintézet igazgatójától. A tej tápláló ereje. A genfi városi színház (a legcélszerűbb berendezési színház, 4 ábrával). Új szerkezetű ló-kikapasoló. Kirchlechner A. mérnök-től. Szeszgyártás kukoricából és a legújabb szerkezetű csefrező gép (1 ábrával) Dr. Kosutányi Tamástól. Berettyószabályozás. A vasutak és csatornák versenye Európában. A párisi elektrikus kiállítás színházi telefonjai. Gazdasági géppróba, gözcseplővel, kazalozóval, szalmakötél-fonó géppel (4 ábrával). Az északamerikai Egyesült Államok közgazdasági mozgalmak. A phosphorsavas sok alkalmazása a gazdaságban. A földöntözés Felső-Olasz és Dél-Franciaországban Hervol Ede kultúr mérnöktől. Az angol technikai szakoktatás. A játékkészítő ipar Szászországban, Binder Lajos kir. ipari felügyelőtől. A bécsi tejmérő szövetkezet, Szobonya Bertalántól. A szőlő mesterséges trágyázása. Egy francia mintagazdaság Gr. K—ch I—ntől. Gözcseplőgép-próba amerikai, angol és magyar gépekkel. (2 ábr.). Az állandó országház építéséhez, Platzer Antal műépítész-től. A bajorországi rétöntözés, Bolla Mihály kultúr mérnöktől. A zsilvölgyi közsézhánya (képpel). Családi lakóház (3 ábrával). Villamvonatu vaspálya stb. Ezekon kívül minden számban közöl számos közhasznú utmutatást és egyéb közérdekű közleményeket egy a mezőgazdasági, mint a technikai szakma teréről. Előfizetési ára: negyedévre 2 frt. Előfizetéseket ez év elejétől vagy bármelyik évnegyedtől kezdve elfogad a kiadóhivatal: Budapest, csillag-utca, 8. szám. Ajánljuk a jeles szaklapot a művelt gazdaközönség s a mérnökök, építésszek, építőmesterek és vállalkozók szíves figyelmébe.

— **Sorsjáték a templomban.** A Venezia legutóbbi számában olvassuk: A Padua közelében fekvő Este városka papsága a legeredetibb ötletre jött, hogy hivat a májusi ájtatosságra templomba csalja. Az ot-tani plebános ugyanis egyházi főnöke és a városi hatóság jóváhagyásával formális sorsjátékot rendezett be a templomban, a melyen különféle tárgyak, mint: szent képek, könyvek, órák stb. játszatnak ki. Minden templomlátogató egy cédulát kap számokkal s naponként mindjárt az isteni tisztelt végén huzás van. A nyereményeket a plebános sajátkezűleg osztja ki; az eszme osztatlan tetszésével találkozik az estieknek, kik oly nagy tömegben sietnek az illető templomba, hogy a lelkes a rend fentartása végett jónak látta két rendőrt állíttatni a bejárat elé.

Gazdaság és kertészet.

A gyümölcsök színének és ízének okai.

Általában azon nézet van elterjedve, hogy a déli vidékek meleg éghajlata és hosszú nyarai hozzájárulnak a gyümölcsöknek egy szép színét, mint pompás izét. Az entusiasták egész ábrándozásukat, a költők egész képzelt tehetségeiket igénybe szották venni azon hatás leírásánál, melyet a déli nap a gyümölcsök színére és izére gyakorol.

Ujabbán a gyümölcsészet tudományá-

nak és a gyümölcsöstenyésztés iránti rokon-szennek mind szélesebb körben elterjedése mellett elég okunk van kételkedni ezen nézet helyes voltáról — ugymond egy hí-res amerikai gyümölcstermelő, Wild tá-bornok, ki után e sorokat közöljük.

Igaz, hogy mennél feljebb megyünk észak felé, a gyümölcsök színe rendszeren mindinkább halványul. Vannak azonban a gyümölcsöstenyésztés legészakibb határán is oly vidékek, melyek kedvező fekvésüknél és éghajlatuknál fogva pompás, intenzív színű gyümölcsöket produkálnak.

Ilyen például Észak-Amerikában a brit tartomány, ezenkívül Michigan, Wisconsin és Minnesota. A legközelebbi philadelpiai gyümölcs-kiállításon semmi sem keltett oly nagy feltűnést, mint azon körülmény, hogy éppen az itt említett államokból beküldött gyümölcsök tündöklő-tek legszebb színpompában.

Oka ezen körülménynek az, hogy ez államokban a nyár elég hosszú, az esőzések ritkák, miért is az egész vidéket folyton derült, napfényes ég fedi. Ellenkező időjárás és éghajlat mellett a gyümölcsök színe erősen halványodik; feltűnő ez Californiában, hol a gyümölcsök a talaj termé-kenny volta s a gyakori esők folytán jelen-tékeny nagyságot érnek el, színük azon-ban számításba is alig jöhet.

Ugyanezen viszonyok találhatók más helyeken is úgy a déli, mint az északi földgömbön, úgy, hogy újabb és pontosabb megfigyelések alapján határozottan kimond-hatjuk, miszerint a gyümölcsök színezésé-ben hatalmasabb tényező a hő s hosszú ideig tartó napfény, mint a nagy hő.

A gyümölcsök ize ellenben, bár a napfénynek reá gyakorolt hatását tagadni nem lehet, úgy látszik, hogy egyenes arányban javul a melegség növekedtével.

Az északi vidékek nyarai néha tul-ságosan melegek, és a tapasztalat azt mu-tatja, hogy egy északon meghonosított déli gyümölcs, ha a nyár elég hosszú arra, hogy teljesen kifejlődhessen és megérjék, izéből és zamatjából semmit sem veszít új helyén; másképen áll azonban a dolog ott, hol a gyümölcs a rájövő dér folytán nem fejlődhetik ki tökéletesen.

Kivételt képez — legalább látszólag — ezen szabály alól némely almafaj, me-lyek hazájukban szép, piros színnel bírnak, észak felé pedig mindinkább halványulnak. De még ezen gyümölcsök is, ha bárhol megérés előtt összeszedetnek, hosszabb ideig a napsugarak közvetlen hatásának tétetnek ki, ha tehát az érés ideje meg-ujtattik, szépen színeződnek.

Sok almafaj északon nemcsak színét, de ízét is elvesztí, és míg napfényre érve, színeződése tökéletessé lesz, semmi esetre sem lehet ezt állítani izére és zamatjára vonatkozólag. Jóformán meg kell érnie, mielőtt fájáról leszakíttatnák, mert ha az érettség bizonyos fokának elérése előtt szedetik le, ize iszonyu rossz leend; már pedig igen kevés északon termesztett, dé-len honos gyümölcs leszedésével lehet addig várni, míg teljesen megéri, ha csak érési ideje nem felelte rövid. („M. F.”)

*

A földi eper ültetésének legjobb módja a következő: A fészkekbe ültetendő növé-nyeket két lábnyi távolságu sorokban egy-mástól egy lábnyira rakjuk el. A földet előbb jól ássuk fel, trágyázzuk meg jó régi trágyával, feltöltés trágyázásra csontlisztet és fahamut is használhatunk. Az indákat mindjárt elütésük után vagdaljuk le. A régi ültetvényeket folytonosan jól kell gyomlálni, a talaj felületet rétegét kapával vagy villával lazán tartani, a gyökereket azonban ásással háborgatni nem szabad egész a termés leszedéséig. Ha nagy szemű termést akarunk előállítani, a hig trágya és a gyümölcstermő száraz megritkítása igen jó szolgálatot tesznek.

Fiatal ökrök járomba szottatása gyak-ran a legnagyobb nehézségekkel jár, mert a szabadsághoz szokott állat csak sokára érti meg, hogy mi leend ezután kötelessége. A leg-több a tanítás alatt makacsodik, s a gazda ilyenkor hajlandó bothoz vagy ostorhoz nyulni. Ez azonban éppen ellenkező hatást szottokt gyakorolni, úgy, hogy az állat, melyből különben kitűnő ígás jószág lett volna, egész életére makacs és vad marad. Türelem és jó bánás az egyedüli módszer, melyek czélhoz vezetnek. Berel C. svájci gazda azon gondolatra jött, hogy a fiatal marhákat, melyeket járomba akart szottatni, és a melyek makranczosoknak mutatkoztak, éhséggel fogja kényszeríteni. E végből az illető állat hámra fogatik, úgy, hogy csak előre és hátra mozoghat. A hám-fához egy lánc köttetik, mely egy emel-vényen halad keresztül s végére egy 100—200 kilós suly van erősítve. Az állatot egy jászol elé ettől annyira kell állítani, hogy a suly a földön fekédjék, az állat tehát oly távol áll a jászoltól, a milyen hosszú az a lánc. Ha a jászolba takarmány vetették,

az állat, hogy ehhez hozzájuthasson, kény-telen a sulyt felemelni és így tartani, míg eszik. Ha a terhet nagynak találja, majd az éhség meg fogja tanítani annak elvi-selésére. Ha az etetésnek vége, a tinó hát-rafelé taszittatik és a suly ismét a földre jut; vagy maga ezen suly is elegendő lesz arra, hogy annak visszamenetelét eszkö-zölje. Ha ez az eljárás néhány napon át folytattatik, még a legmakacsabb állaton is győzedelmeskedni lehet, úgy, hogy veszély nélkül lehet azt a szekér elé fogni.

Tavaszzsal ültetett fák gyakran nem akarnak hajtasoknak indulni, s ha korán nem segítünk rajtuk, végkép ki is vesznek. Ily esetekre Kónya Ferencz ur következő sikeres eljárását írja a „M. F.”-nek, melyet kitűnő pomológus, Bereczky Máté utasi-tása szerint hajtott végre: „Ha az elültet-tett fa hosszabb idő multával sem hajt ki, azonban még kiszáradva nincs, a mit könnyű felismerni, ki kell a fát megint venni helyéről, a gyökereket újból vissza-metszve, naptól melegített vízbe két-három napra betenni s iszapolva újból elültetni, s bizonyosan kihajt. — En mintegy 15 drb-bal tettem így; magam sem hittem, munká-saim pedig nevétek eljárásomat s ime, azok közül csak kettőt nem fogamzott meg, és ez nagyon természetes dolog, — előbb nem hajtottak ki azért, mert a gyökér vége megszáradván, tápnedvet magába nem szívhatott.”

A levéltetvek a fiatal fákra nézve gyakran ártalmasok, különösen a faiskolák-ban, hol néha a levelek egész alsó felületét ellepik, s ha be nem szüntetik is, nagyban gátolják a növekedést. Ha a megtámadott részeket a kert loocsoló segélyével doháný-lével meglocsoljuk, a tetvek elpusztulása rendszeren bekövetkezik. Ha a leveleket tiszta vízzel megöntözés után dohánýporral vagy tubákkal behintjük, ugyanazon ered-ményt érhetjük el, e mellett azonban a fák töve körül igen jó a földet többször meg-kapálni és szárazság esetén meglocsolni a fa életerejének emelése és növéseinek fo-kozása végett.

Háztartás.

A pulyka-tenyésztés

nagyon bizonytalan foglalkozás. Ha a tavasz későn kezdődik, a mellett az időjárás még nedves is, s a szöcskék és más rovarok csekély számmal vannak: a pulykák száma igen csekélyre redukáltatik, miért is azok ára igen magas. A nedvesség a fiatal puly-káknak halálós ellensége; mert ezek csak akkor erősödnek meg, mikor jól megtolla-sodva félnövést elérnek, ettől kezdve aztán csak rókától és csirkefogóktól lehet őket féltetni.

A jérczepulykák kora tavasszal télre helyet keresnek, hová fészket raknak. Et-től fogva vigyázni kell rájuk, nem szabad ökök zavarni, s mikor 8—12 tojást tojnak, ezeket egyszerre összeszedve egy közönséges kotló alá kell rakni. A tojáselzésés által a jérczepulyka új fészket keresésére indíttatik, és csak akkor kell őt magát költésre hasz-nálni, mikor második kotló-alja tojást tojik. Ilyformán egy pulykától két kotló-alja kis pulykát nyerhetni. Az első csapat, mely korán tavasszal kél ki, sokkal több gon-dozást igényel, mint a második, mert ak-kor ez időjárás még nem oly szelid, mint később.

A kis pulykákat kikelés után még egy napig kell a kotló alatt hagyni, hogy meg-száradjanak és megerősödjének. Ezalatt eledelre szükségük nincs, s legjobb, ha há-borítatlanul maradnak. A pulykanevelés-ben a nedvességtől kell legjobban őrizkedni. Készítsünk a fiatal állatok számára egy vízáthatlan fedelű, deszka-padozatu ólat, melynek eleje lécezzet legyen, hogy az apró állatok ki-és bejárassanak. Egy pár közönséges ékalakban összeállított deszkából ez őt elébe egy udvart lehet el-rekeszteni. Napjában legjobb ötször etetni, de nem szabad többet adni, mint a meny-nyit az állatok tisztán felszednek. Az ólat minden másodnap ki kell tisztítani s ezu-tán tiszta száraz homokkal behinteni.

A fiatal pulykák az első 2—3 hét alatt igen jól el vannak viz nélkül, mert ez alatt a vizet nedves, de nem vizes éte-lükben kapják. A sok víz hűtést, hasme-nést stb. okoz.

Az eledel minőségére nézve igen nagy eltérések uralkodnak. Az etetés téhentü-roval szották kezdeni, melybe zöld hagyma-szárat, petrezselymet, vagy salátát és ke-vés cayennei borsot raknak, s melyet kevés tejjel megnedvesítenek. Használunk tejbe áztatott száraz kenyert is, melyet azon-ban etetés előtt jól ki kell nyomni. Ez más aprómarháknak is igen jó. A fiatal pulyká-k kukoriczalisztet adni nem tanácsos. Kéthetes korukban fél napig szaladgálhat-nak a kertben, de harmatos fűbe később sem jó őket eresztetni.

A csont felhasználása. Csont minden gazdaságnál gyűl össze, s összeszedése sokkal több hasznat hajt, mint legtöbbször gondolnak. Ha a csontot kellően előkészítik, igen jó tápanyagul szolgál a növényben levő növények számára. A konyhából kike-rült csontok egészben maradvá nem sokat használnak, ha csak nagy mennyiségben nem használtatnak. Meg kell tehát törni, hogy a bennök levő sok phosphorsav s más anyagok elhasználhatók legyenek. Csont-darálót nem szerezhet be minden gazda. Legjobb és legegyszerűbb a csontokat fej-szével szétverve, ki nem lugozott hamuba rakni; ha a hamu éléggé megnedvesítettik, „megeszi” a csontot, úgy, hogy az egészen puha lesz. Az ilyen csont, ha megszárad, morzsákra hull szét, melyet a földön könnyen szét lehet hinteni.

A csirkek növekedésének egyik feltétele az, hogy tisztán és szárazon tartassanak. A májusi csirkek, kivált ha jó fajtájuk, már korán ősszel kezdenek tojni, s ha me-leg helyen tartatnak s bőven tápláltatnak, télen át elég tojást szolgáltatnak. Legjobb a csirkéket a konyhakertbe eresztetni, mert ott kevés kárt tesznek mindaddig, míg csak annyira meg nem erősödnek, hogy az ágya-kat szétvágják; ez ideig a csirkek igen sok rovarot pusztítanak el. Adjunk nekik ele-gendő tiszta vizet és egészséges eledetet; ezek, valamint a megázástól való megoltal-mazás megvédik őket a betegségektől.

Bolondságok.

Rothbaum: Tessék tanár ur, ez a legnagyobb ritkaság, ez a könyv 1252-ből való. Most éppen 630 éves.

Tanár: Ah, az lehetetlen. Hiszen 1252-ben még a könyvnyomtatást sem talál-ták föl.

Rothbaum: Hiszen éppen azért ritkaság.

*

Biró: János, azt hallottam, hogy kend segített Istvánnak a verekedésnél! Igaz ez?

János: Tetszik tudni tekintetes uram, ő tanum volt nekem a lakodalmamon. Hát azt gondoltam, hogy egyik kéz a másikat mossa.

*

Korcsmárosné (a férjéhez): Te ember, már megint részeg vagy? Ez már mégis sok! A föld alá bujhatnál a szé-gyentől.

Korcsmáros: Add ide hát a pin-cze kulcsait.

*

— **Papa,** — kérdi a kis lány az aty-jától — mond meg nekem, kérék, mi a szájhősködés?

— A szájhősködés — válaszolá az atya — az, mikor az anyád azt mondja, hogy szeret engem, s az inggombjaimat még sem varrja föl.

*

— **Barátom** — mondá B. egy isme-rőse — mégis kitűnő egy ember az a H. Tenyerén hordja a szívet.

— **Elhiszem** — válaszolá B. — csak-hogy a kezét még mindig a zsebében hordja.

*

Szali: Móriclében, vadj te ed gyö-nyörő ember.

Móricz: Jajjaj! ha te mondd nek-em jönnő, akkor nekéd ed kevés pinz kellene. Ezt sehol se nem szeretek.

Szali: Móriclében vadj te egy na-gyon gyönyörő ember.

Móricz: Najon jönnő? Várjál el-sőig.

Szali: Otálatos.

*

Egy fiatal arszlán következőleg adta tudtára egy szöke balletánczosnőnek ér-zelmeit. Lehuzta az újjáról gyémántgyü-rűjét s e szavakat karezozá az ablaküvegbe: — Szeretem önt. Akar viszont sze-retni? Erre átnyújtá a ballerínának a gyü-rűt, hogy karezolja ő is az ablaküvegbe a választ.

— **Ah,** — mond a tánczosnő szemle-sztve — az lehetetlen, nem tudok írni.

— **Akkor** — mond az arszlán — meg kell tanulnia.

— **Igen,** azt akarom — kiáltá a hölgy — s e czélra megtartom ezt a tollat.

*

Egy-két asztal vendége van csak a F.... vendéglőnek, de a pinczér ezeket is oly rosszul szolgálja ki, hogy a vendé-gek egyike panaszkodni kénytelen a be-lépő vendéglőnek.

— **Te gazember** — kiáltja a feldühöd-t vendéglős — még egy pár rongyos vendé-get sem vagy képes kiszolgálni?

*

Nevelő: Bélácska, maga már me-gint verekedett azzal az Oszkárral? En nem értem, hogy miért kapnak mindjárt hajt, mihelyt együtt vannak.

Bélácska: Ha nem érti tanító ur, akkor mit avatkozik bele?

Piaci árak

		Kézdi-Vásárhely május 23.		Csik-Szereda május 24.		Sz. Udvarhely április 30.		Gy.-Sz.-Miklós május 20.	
		frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.
Helyesítő	Buza) tiszta	9	60	10	—	8	50	10	80
	Buza) elegy	7	20	—	—	7	50	—	—
	Rozs) tiszta	6	—	6	25	—	—	7	—
	Rozs) elegy	—	—	—	—	—	—	6	20
	Arpa) tiszta	5	20	5	75	6	—	7	—
	Arpa) elegy	—	—	—	—	—	—	5	50
	Zab	3	40	4	—	3	70	3	80
	Törökbuza	5	60	6	—	5	40	6	20
	Kása) köles	12	—	10	50	—	—	8	50
	Kása) árpa	—	—	—	—	6	—	—	—
Köles	Borsó	7	—	—	—	—	—	—	—
	Lencse	12	—	—	—	—	—	—	—
	Fuszulyka	6	—	6	25	5	—	6	—
	Lenmag	—	—	12	—	—	—	10	—
	Kendermag	—	—	6	65	—	—	—	—
	Bükköny	—	—	6	—	6	50	—	—
	Pityóka	2	—	2	50	1	55	3	—
	Marhahus	—	40	—	36	—	40	—	40
	Disznóhus	—	44	—	40	—	48	—	48
	Juh-hus	—	—	—	—	—	—	—	—
Darab	Szalona	—	70	—	80	—	—	—	70
	Fagygyu	—	32	—	72	—	—	—	40
	Malacz	—	—	—	—	1	30	—	90
	Lud	—	—	—	66	—	80	1	—
	Récze	—	—	—	—	—	—	—	60
	Bárány) fejtér	—	—	2	50	—	—	1	66
	Bárány) fekete	—	—	3	—	3	—	2	33
	Egy pár csirke	—	60	—	50	—	—	—	40
	10 tojás	—	15	—	15	—	13	—	15

Hivatalos árfolyamok és értékek a budapesti áru-tőzsdén.

Május 26-án.	
Magyar aranyjáradék	119.60
Magyar vasúti kölcsön	134.25
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	91.25
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	111.—
M. keleti vasúti államköt. évi 1876	95.75
Magyar földterhermentesítési kötvény	98.25
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal	97.50
Temes-bánati földterherment. kötvény	98.—
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	97.50
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	98.—
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	96.75
Magyar nyereség-sorsjegy kölcsön	117.50
Tiszasabályozási és szegedi sorsjegy	109.—
Osztrák járadék papírban	76.25
Osztrák járadék ezüstben	77.—
Osztrák járadék aranyban	94.—
1860. államsorsjegyek	131.—
Osztrák-magyar bankrészvény	828.—
Magyar hitelbank-részvény	330.50
Osztrák hitelintézet-részvény	336.—
Cs. és kir. arany	5.63
20 frankos arany	9.50
Német birodalmi márka	58.60
London (2 havi váltókért)	119.90
Magyar papírjáradék	86.20

Felelős szerkesztők:
T. Nagy Imre, Dr. Kádbéő Ferencz,
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Kölönte Mózes PINCZEBORMÉRÉSÉT

az alábbi árjegyzék szerint ajánlja.

Árak literenként:

1881. évbeli	22 kr.
1879. „ ezelnai asztali bor	26 kr
1879. „ „ jobb minőségű	28 kr.
1878. „ „ kitűnő	32 kr.
1876. „ „ sajtolás	40 kr.
1876. „ „ finom vegyes	40 kr
1876. „ „ rózsamáli	50 kr.
1874. „ érmelléki	40 kr.
1874. „ érmelléki bakator	60 kr.
1872. „ ruszti asszu-bor 1 frt 40 kr.	

50 literen felüli vevőknek aránylagos árleengedés. Borraktárom a város-ház alatti pinczében nyitva van minden nap délelőtt 11 órától délután 1 óráig. Együttal tisztelettel tudatom, hogy saját lakásomon (az Unio-kertben) kitűnő **bor-eczet** kapható, kupája **40 krajczárért.** 3—3

Hirdetmény.

A brassói kir. Törvényszék, mint csődbíróságnak folyó évi május 21-én 3339. sz. a. kelt határozata folytán a Gyertyánffy Albert-féle csődtömeg áru-készletének folyó évi május hó 22. és következő napjaira kitűzött árverezése nem tartatott meg, hanem folyó évi június 15. és következő napjaira lett elhatározva.

Folyó évi június hó 15. és 16-án a 34051 frt 84 kr-ra becsült árukészlet **csak egészben és a 30000 frtnyi kikiáltási áron alól nem** adatik el és a vételárnak egy harmada azonnal fizetendő le, míg a többi két harmada az árverezési feltételekben tartalmazott módosítások alatt folyó évi július hó 31-ig szintén megfizetendő.

Ha az árukészlet az említett két napon egészben el nem adathatik, a következő napokon (vasár- és ünnepnapokat kivéve) előbb a csapat szerinti, azután a tétel szerinti és végre a darab szerinti árverezés fog megtartatni, de csak az azonnali készpénzfizetés mellett és ez esetben **a körülmények szerint a vételáron alól is fog eladatni.**

Az elárverezendő áruknak jegyzéke és becsértéke, úgy mint a közelebbi árverezési feltételek is a brassói kir. törvényszéknél, Nemes Péter kir. közjegyzőnél és ügyvéd Dr. Herell Henrik csődtömeggondnoknál Brassóban betekintheők.

Az árverezés a bukott cég üzleti helyiségében Brassóban, klastrom-utca 5. h. sz. alatt, még pedig d. e. 9—12-ig és d. u. 3—6-ig fog megtartatni. 1—3

Haszonbéri hirdetmény.

Csik-Szent-Simon községében levő és gróf Károlyi Sándorné született gróf Kornis Clarisse ö nagysága tulajdonát képező három kövü lisztelő malomnak 4/5 része mostantól kezdve 6 évre 1882. évi június hó 3-ik napján d. e. 9 órakor Csik-Szeredában alólírt kir. közjegyző irodahelyiségében nyilvános árverésen

haszonbérbe

fog adatni, mikorra a haszonbérbe venni szándékozik ezennel meghívhatnak.

Az árverési feltételek alólírt kir. közjegyzőnél bármikor megtekintheők.

Csik-Szeredában, 1882. máj. hó 26-án.

Baktsi Gáspár,
kir. közjegyző.

1—1

Sz. 109—1882.

T. F. E.

Hirdetmény.

A csik-tusnádi fürdőhelyiségben egy gyógycsarnok és vendéglő-épület, továbbá egy fürdő-épület tervezeti elkészítésére ezennel nyilvános pályázat hirdettetik.

A beadandó legjobb terv 600 frt összeggel díjaztatik.

A pályázatban részt vehet minden erre hivatott egyén.

A pályaművek csak azon esetben fognak bírálatt tárgyává tételni, ha legkésőbb **1882. augusztus 20-ig** a tervező nevét rejtő jelíggel ellátott s bepecsételt levélkével az igazgató választmány elnöke, Bárány Ádám urhoz Csik-Tusnádi fürdőre beküldetnek.

A tervezetek 3 mérnök s építész és 2 egyleti tagból álló bizottság bírálata alá bocsátatnak s a mennyiben pályázatra képes tervek beérkeztek, a pályadíj a viszonylag legjobb műnek kiadatik.

Pályázni kívánók a részletes feltételeket, a tusnádi fürdő helyszín-rajzát, az árjegyzéket az építési anyag-árak és munkabérekről a m. mérnök, és építész egyet titkári hivatalánál s alólírt jegyzőnél Csik-Szeredán megszerezhetik.

A csik-tusnádi fürdő igazgató választmánya határozata folytán kiadta

Miklósi József,
jegyző.

1—3

Hirdetmény.

1—1

A székelyegyleti első takarékpénztár igazgatósága az ujonan kibocsátandó **400 darab részvényére** az aláírási határidőt **f. évi június hó végéig meghosszabbította.** Egy részvény névértéke 50 frt, a kibocsátási árfolyam 60 frt, a felülfizetett 10 frt a tartaléktőkéhez és a nyugdíj-alaphoz fog csatoltatni. Az új részvények az 1883-ik évi tüzlet osztalékában már részesülnek. A részvények részletekben is befizethetők és pedig: a) aláírásokat részvényenként 6 frt, b) július 1-ig 20 frt, c) augusztus 1-ig 20 frt, d) október 1-ig 14 frt. Az ez évben kifizetett osztalék 16 százalék volt.

Sz.-Udvarhely, 1882. május 24-én.

Bod Károly,
aligazgató.

Pál Adolf,
h. pénztárnok.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy lakásomat a ref. templom mellé a Tóth József-féle házba tettem át, mely alkalommal egyszersmind a mai kor követelményeinek megfelelő

fényképészeti üvegtermet

rendeztem be.

Ezen körülmény, nemkülönben a legutóbbi időben tett találmányok felhasználása által képesítve vagyok az eddigieknél is szebb műveket előállítani s arczkép-felvételeket bármily zord időben minden hátrány nélkül eszközölni.

Bátorkodom tehát minden, a fényképészeti szakba vágó munkákra szolgáltatnom ezennel felajánlani, kezeskedvén gyors, izlésteljes s pontos kivitelről olcsó árak mellett.

Kézdi-Vásárhely, 1882. május hóba.

MOLNÁR A. ISTVÁN,

a bécsi m. fényk. társ. r. tagja.

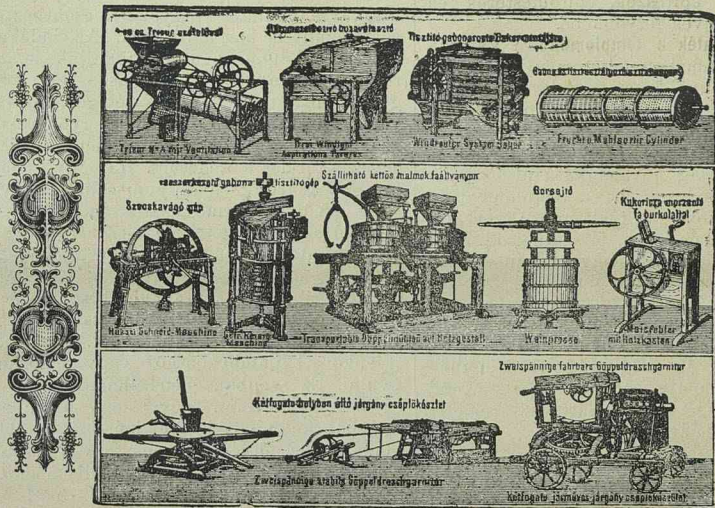
1—3

Gutjahr és Müller

BUDAPESTEN.

Első b.-pesti trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár. (Ezelőtt BROGLE J. és MÜLLER) a Margithid közelében.

Ajánlják szolid szerkezetű és javított gyártmányukat, ugyint:

Trieurök gazdaság számára:

Járgány, cséplőgépek, Szelelő rosták, Kukoricza-morzsolók, Szeccsavágók, Borsajtók.

Különlegességek malmok számára:

Dupla malmok, Malom trieurhengerek, Gabnaosztályozó hengerek, Koptató gépek.

Daraválasztó gépek, Tarárok, Detacherök.

Malomalkatrészek, u. m.: Transmissiók, Szijkerékek.

Rosta-lemezek:

Cséplőgép-rosták, Liszthenger-szíták, Koptató lemezek, Ráspolj-lemezek. stb. stb.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.